

NUCLEAIR AFVALPROBLEEM OPGELOST (ANP persbericht)

Om natuurlijk uranium in een kernreactor te kunnen gebruiken moet het verrijkt worden tot 3,5 %. Indien het uranium onvoldoende verrijkt kan worden en onder die 3,5 % blijft noemt men het verarmd of depleted. Depleted Uranium (DU) is een eufemisme bedoeld om te misleiden. Elke kilo uranium toegepast in splijtstofstaven zadelt de mensheid op met zeven kilo verarmd uranium. In plaats van dit radioactieve, maar ook uiterst giftige, metaal duurzaam op te slaan heeft de wapenindustrie een oplossing gevonden. Het wordt uitgestrooid over conflictgebieden zoals Irak, Servië, Bosnië, Kosovo, Afghanistan, Libanon.

DU is 1,7 maal zo compact als lood. In granaten doorboort het tanks en bunkers als waren het pakjes boter, waarbij een enorme vuurzee ontstaat, het uranium smelt, gasvormig wordt en weer stolt tot uiterst fijne, niet waarneembare deeltjes, het zogenaamde DU stof. Een Wart-hog vuurde in de straten van Bagdad DU munitie af met 30 patronen per seconde. Na twee Golfoorlogen is 70 % van Irak met honderden tonnen DU stof bedekt: huizen, straten, akkers, rivieren en verwoeste tanks die als speeltuig voor kinderen dienen of als schroot aan Syrië en Jordanië worden verkocht. Verkeer, wind en water zorgen voor verdere verspreiding. Het is vrijwel onmogelijk DU stof niet in te ademen. En dringt het ons lichaam niet binnen via de ademhalingsorganen, dan via de voedselketen of wondjes in onze huid. DU straling heeft een kort bereik, maar eenmaal in ons lichaam is er direct contact met organen en weefsels en vindt een voortdurende blootstelling aan alfastraling plaats. De schade aan chromosomen als gevolg van alfastraling is naar schatting 100 maal groter dan van andere straling. De onzichtbaar kleine DU deeltjes schieten gaten in ons DNA. Als chemische vervuiler heeft DU het vooral op de nieren gemunt. En soms versterken chemische en radioactieve krachten elkaar en belasten een slachtoffer met wel drie soorten kankers en een ontregeld voortplantingssysteem.

Explosie aan kankergevallen

In Irak is sprake van een explosieve groei van het aantal kankergevallen, vooral onder kinderen. Vrouwen in Irak zijn bang in verwachting te raken. Hun eerste vraag na de bevalling is niet: "Is het een jongen of een meisje?" maar "Is het kind gezond?" Soms lijken de baby's gaaf om, kort daarna als kleuter aan leukemie te sterven. Anderen komen ter wereld als monsters uit een horrorfilm. Kinderen van Irakezen en kinderen van veteranen! Inmiddels zijn er vele gevallen bekend van uitgezonden militairen die mismaakte kinderen hebben verwekt. In Italië heeft dit tot grote commotie geleid na een publicatie dat na terugkeer van missies in Afghanistan, Irak, Libanon en de Balkan er 255 uitgezonden nu kankerpatiënt waren van wie er inmiddels 37 waren overleden. Nergens schijnt de overheid transparant te zijn over de gevaren waaraan uitgezonden militairen worden blootgesteld. In mei zijn in het Europees Parlement de foto's tentoongesteld van de Japanse Naomi Toyoda, die zijn eigen gezondheid riskeert om het leed van bevolking en soldaten vast te leggen. Dit initiatief van de Groenen/EFA groep en de ICBUW (International Coalition to Ban Uranium Weapons) omvatte ook een conferentie (The Human Cost of Uranium Weapons), waar deskundigen uit Irak, Japan, de VS en de UK, Europese vakbondsleiders voor militair personeel en veteranen spraken. EUROMIL, de grootste vakbond, sprak zich prompt uit voor een ban. België is het eerste land dat op 7 maart 2007 unaniem besloot uraniumwapens te verbieden. Mogelijk zal Italië het tweede zijn en niet alleen door de oproep van vicepresident van het Europees Parlement mevrouw Morgantini.

De relatie tussen DU en kanker is vast te stellen

Dr. Thomas Fasy heeft onderzoek gedaan naar de aanwezigheid van radioactieve isotopen in de tanden van kinderen in Irak. Het is mogelijk om niet alleen DU te detecteren, maar ook de besmetting te dateren. Tot nu toe ligt de bewijslast voor

gezondheidsschade als gevolg van blootstelling aan uraniumwapens bij burgers en veteranen. Jonge mannen en vrouwen worden volslagen ontwetend op missie gestuurd in een levensfase waarin de kinderwens groot is. In de VS is het militairen niet toegestaan zich te verenigen in een vakbond! Daarom durven lang niet alle Amerikanen zich uit te spreken. Velen hebben kinderen met ernstige misvormingen en andere afwijkingen, die een dure medische behandeling vragen. Hun getuigenis als veteraan brengt hun uitkering in gevaar. Ook uit de documentaire "The Invisible War" van Martin Meisssonier blijkt deze vorm van chantage. Een tweede verklaring waarom de zieke soldaat en zijn misvormde nageslacht met vertraging de media halen, is onwetendheid. Veel veteranen zijn moe en lijden aan vage pijnen, zonder dat in verband te brengen met blootstelling aan DU. Zelfs als ze kinderen verwekken zonder benen of armen, wordt geen verband met DU gelegd. Pas als ze voorgelicht worden, vatten ze de omvang van hun persoonlijke leed en staan ze voor het dilemma te zwijgen of zich uit te spreken.

DU wapens zijn in strijd met internationale wetgeving

Artikel 23, paragraaf 1 van de the Hague Regulations verbiedt het gebruik van giftige wapens. Ook de regels van het Poison Gas Protocol staan dit niet toe. The Hague Regulations en the First Additional Protocol to the Geneva Conventions verbieden wijdverspreide schade aan, en ongerechtvaardigde vernietiging van de natuurlijke omgeving. Twee resoluties van de Subcommissie voor Mensenrechten van de VN (1996/16 en 1997/36) stellen dat gebruik van uranium munitie niet strookt met bestaande International and Human Rights Law.

Op de vervolgconferentie bij de VN begin oktober in New York, waar een fotoboek over de Brusselse conferentie werd verspreid, hield ik de speech Lying is dying, die ik besloot met: Lying is murdering. "Morgen komt mijn zoon uit Irak terug," zei een vrouw. Wat is de kans dat hij is besmet?" Niemand kon haar antwoord geven. En dan nog, hij is Amerikaan, hij zal worden gekeurd en misschien een uitkering krijgen. De Irakese bevolking krijgt geen enkele hulp en kampt met gebrek aan medicijnen en pijnstillers.

Els de Groen Lid van Europees Parlement Fractie De Groenen / EVA